

تحصن کارگران

تحصن کارگران شرکت ویلیامز برادرز اینترناشنال کورپوریشن و فریبکاری کمیته اسلامی

شرکت ویلیامز برادرز که بطور عمده در ساختن خط لوله نفت فعال بود همچون سایر شرکتهای مشابه خارجی با فرارسیدن انقلاب کار خود را تعطیل کرده و سرمایه داران آن از کشور خارج شدند و همراه خود سرمایه های شرکت را نیز خارج کردند.

کارگران این شرکت که مانند سایر بخشهای کارگری به حسین انصاری سرمد پیوسته بودند قبل از به سررسیدن انقلاب با تهدیدهای کارفرما روبرو شده و بسیاری از آنها اخراج شدند. از جمله یکی از رانندگان شرکت که روز عا شورا کارگران دیگر را با تریلی شرکت به محل راهپیمایی برده بود، از طرف علی رضا الهی نیا، کارفرمای ایرانی شرکت از کار برکنار شد.

پس از پیروزی جنبش مردم در بیرون راندن رژیم منفور پهلوی و شروع کار دولت وقت، کارگران این شرکت نیز مانند سایر اعتصابیون به محل کار خود مراجعه کردند ولی از طرف الهی نیا به آنها اطلاع داده شد که سرمایه داران شرکت از ایران رفته اند و کار شرکت نیز تعطیل شده است. کارگران که این چنین دیدند با اتکاء به نیروی جمعی خود از الهی نیا خواستار حقوق و مزایای عقب افتاده و تسویه حساب شدند. الهی نیا تحت فشار کارگران تسلیم شد و سندی را امضاء کرد که طبق آن درازا هفت ماه کار به کارگرساده ماهیانه ۱۵۰۰ تومان، به رانندگان ۲۰۰۰ تومان و به کارگران ماهر ۲۵۰۰ تومان پرداخت شود. ولی روزی که کارگران برای دریافت مطالبه بالابه شرکت مراجعه کردند رونوشت نامه ای را دریافت نمودند که الهی نیا با تیبانی همداستانش از وزارت کار دریافت کرده بود و طبق آن اعلام شده بود که کار شرکت (پروژه خط لوله نفت ری - رشت) در مه ماه سال ۱۳۵۶ به اتمام رسیده و با تحویل آن به شرکت ملی نفت ایران کارگران از آن پس از شروع حقی نسبت به شرکت محروم بودند.

مرموزی بدون باقی گذاشتن آدرس و تلفن ۱۱۱ از کمیته آزاد شد. کارگران که از بین عمل توطئه گرانه کمیته محل بخشم آمده بودند برای احقاق حق خود از تاریخ ۱۲ خرداد ۵۸ به تحمن دست زدند و از آن پس تاکنون در یکی از دفاتر شرکت در خیابان تخت طاووس (استاد مطهری) به تحمن خود ادامه میدهند.

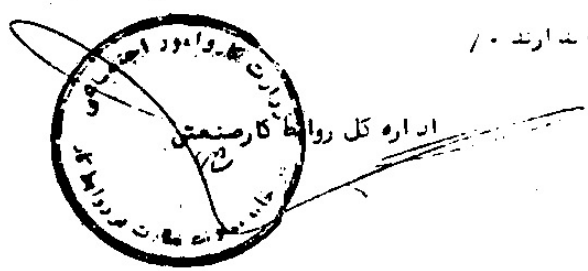
در طول این تحمن طولانی کارگران به کمیته اسلامی، کمیته مرکزی تهران، اداره کار، دادستان انقلاب اسلامی، دفتر

(نامه شماره ۱۳۰۵۹ بتاريخ ۵۸/۳/۸ از طرف اداره کل روابط کار صنعتی، وزارت کار و امور اجتماعی، جمهوری اسلامی ایران، به شرکت ویلیامز برادرز اینترناشنال کورپوریشن) تاریخ این نامه ۸ خرداد ماه ۱۳۵۸ میباشد. کارگران که تا آخرین روزهای ماقبل انقلاب (دیماه ۱۳۵۷) برای شرکت ویلیامز برادرز کار کرده بودند همین توطئه را دریافتند و برای افشای آن الهی نیا را دستگیر کرده و به کمیته اسلامی محل تحویل دادند. ولی الهی نیا بطور

جمهوری اسلامی ایران
وزارت کار و امور اجتماعی

شرکت ویلیامز برادرز اینترناشنال کورپوریشن

عطف بنا به شماره ۵۵۸ - ۲۵۶ مورخ ۵۸/۲/۲۰ بطوریکه در نامه شماره فوق عنوان نموده اید پروژه خط لوله نفت ری - رشت پس از اتمام پروژه ساختمانی و تحویل آن به شرکت ملی نفت ایران در مه ماه ۱۳۵۶ کارگران را اخراج و با آنها تسویه حساب نموده اید و منتظریم این اداره کل چون این پروژه برای مدت محدود و انجام کار محدود بوده (در ۳۲ قانون کار) و زمان و حجم کار با اتمام رسیده کارگران در ایام کار حقی نسبت به شرکت ندارد.

اداره کل روابط کار صنعتی

۵۸/۲/۲۰ - ۱

۱۴۰۹۸

توسیت

از مبارزه خلق عرب دفاع کنیم

هفته قبل خرمشهر شاهد موج تازه‌ای از سرکوب بود. مراسم تشییع جنازه پاسدار شهید، برای آنانکه در همین عمر کوتاه سروری شان، عادت کرده‌اند، گاه و گاه را با چشم "راست" خود یکسان ببینند، بهانه‌ای شد تا باردیگر، شهر افرق و اعراب را سرکوب کنند. "صدا و سیمای جمهوری اسلامی" خبر داد: در اجتماع مردم مقابل مسجد جامع، بمناسبت یادبود پاسدار شهید، "فدائیانقلابیون" بمبمی را بمبسان مردم پرتاب کردند که منجر به شهادت عده‌ای شد. شیخ عیسی خاقانی - برادر شیخ خاقانی - گفت: بمبی پرتاب نشده. نارنجک یکی از پاسداران اتفاقی به زمین افتاد که منجر به این حادثه گردید. "دادگاه انقلاب اسلامی" خرمشهر، در یک جلسه چندساعته، پنج نفر از دستگیرشدگان این حادثه را محکوم به اعدام کرد که حکم در مورد آنان بلافاصله اجرا شد.

سرعت و تسلسل همه وقایع فوق، نقاط ابهام فراوان بجای گذارده است. خوزستان هنوز درگیر این حادثه است. کردستان باید بهوش باشد.

پرونده ها مقامات مربوطه بر سرکش و افشاء خیانتها و جنایات سرمایه داران خونخوار آمریکا در ایران مانع ایجاد کرده اند.

بالاخره تحمن کارگران شرکت

ویلیامز برادرز روز دوشنبه ۱۸ تیر

بعد از بیش از یکماه با وساطت نماینده

دادستان انقلاب پایان پذیرفت. بدین

معنی که بعد از اینکه نماینده دادستان

انقلاب به دروغ به کارگران گفت که

حکم جلب الهی نیار ا صادر کرده، با وی

به مذاکره نشست و در یک تباری همه

جانبه قرار شد که الهی نیار با پرداخت

۶۰۰ تومان درازا، همراه کار به

کارگران به تحمن پایان دهد. کارگران

که بعد از یکماه عملاً تباری مقامات

مسئول را با کار فرما به چشم دیدند بسا

دلی آکنده از خشم محل تحمن را ترک

کردند ولی این خود درس آموزنده ای بود

برای آنان که میبنداشتند میتوانند

باتوسل به مقامات مسئول و کمیته ها

اسلامی حقوق خود را دریافت نمایند.

با اتمام تحمن، توطئه علیه

کارگران پایان نیافت و وزارت کار

(از جمله مقامات مسئول وزارت کار در

آغا جاری که بخشی از عملیات شرکت

در آنجا متمرکز شده است) با توطئه

مشترک کار فرما کوشیدند تا احاد امکان

سابقه کار کارگران را پائین آورند.

مثلاً کارگری که بیش از دو سال در شرکت

ویلیامز برادرز سابقه کار دارد طبق

حکم وزارت کار در آغا جاری سوابقش ۴

ماه ارزیابی شد یعنی بجای دریافت

۱۲۴۰۰ = ۲۴ × ۶۰۰ تومان ۲۴۰۰ تومان

دریافت خواهد کرد.

بگفته این کارگر که از اسفند

ماه تا بحال در پی احقاق حقوق خود از

شرکت مرتباً " به مقامات مسئول دولت

و کمیته ها مراجعه کرده است " امروز

هیچ مرجع قانونی از کارگردفاع نمیکند

هرچی هم میگویند تبلیغ است ". همین

کارگر در ارزیابی خود در مورد روابط

دولت و رهبری انقلاب با کارگران می

گفت، به آنها بگوئید " همانطور که

همه چیز را در مورد خود تبلیغ میکنند

یکبار هم که شده در مورد حقوقی که

از کارگران پایمال کرده اند صحبت

کنند. " ■

کمونیست بودن کرده و به محل تحمن
پورش برده و از آنها میخواهد نوشته
را پائین بیاورند که با مقاومت کارگران
روبرو میشود.

سئوال کارگران از دولت موقت

اینست که اگر واقعاً این دولت ضد

سرمایه داران امریکائی و حامی منافع

مستضعفین است چرا در مقابل خواسته های

بحق کارگران ایرانی، از سرمایه داران

استشارگر امریکائی پشتیبانی میکند؟

کارگران برای افشای عملکرد

استشارگران شرکت ویلیامز برادرز

مدارک بسیاری ارائه میدهند که طبق

آنها این شرکت بارها حقوق کارگران را

به شدیدترین وجهی زیر پا گذاشته است.

از جمله کارگرانی که حین کار مجروح

شده اند عملاً از حق دریافت مخارج

درمانی و حقوق زمان بیماری محروم

شدند و نیز طبق فیصهای حقوق کارگران،

شرکت از بعضی کارگران حدوداً ماهی ۱۶۰۰ -

تومان حق بیمه کسر کرده است در

صورتیکه بگفته کارگران از این مبلغ

فقط بین ۷۰ تا ۸۰ تومان رابه شرکت

بیمه پرداخته و بقیه رابه جیب زده

است. کارگرانیکه برای اثبات ادعای

خود و دزدیهای شرکت در رابطه با بیمه

کارگران برای دریافت پرونده های

خود به بیمه مراجعه کردند از دریافت

پرونده های خویش محروم ماندند. و نیز

در طی دوران طولانی تحمن، کارگران بار

ها از کمیته ها و دادستان انقلاب اسلامی

خواسته اند که حکمی برای بازرسی

در اختیار کارگران بگذارد. ولی

جواب دادستان انقلاب اسلامی تاکنون

همواره منفی بوده است و بدین ترتیب

عملاً با عدم اجازه بازرسی ایستادن

آیت الله طالقانی، دفتر امام خمینی

دفتر آیت الله شریعتمداری در قم مراجعه

کردند که تاکنون هیچ نتیجه ای حاصل

نشده است. بنا بگفته کارگران، معاون

وزیر کار، دکتر صدوقی در مقابل درخواست

بحق کارگران بالحن تحقیر آمیزی به

نماینده آنها گفته که اومائل را نمیفهمد

و حتی از تحویل گرفتن پرونده کارگران

خودداری کرده و آنان را با داد و فریاد از

خودرانده است.

کارگران به دادسرای تهران نیز مراجعه

کردند که بی نتیجه ماند.

بالاخره دادستان انقلاب اسلامی بعد

از مراجعات مکرر کارگران ادعا کرد که

حکم جلب الهی نیار ا صادر کرده است ولی

حتی حاضر نشد نسخه ای از این حکم و یا

شماره آنرا در اختیار کارگران بگذارد.

در طول این تحمن طولانی کارگران

متحمن بارها توسط افراد مسلح کمیته محل

مورد هجوم قرار گرفته اند. بعضی از این

هجوم ها به علت تلفنهای الهی نیار به کمیته

ها و راهنمایی محل بوده که به دروغ کارگر

کارگران را متهم به شکستن شیشه و ایجاد

سروصدا و آتش زدن محل کرده است و کمیته

ها نیز بر اساس این گزارشهای دروغ الهی

نیار به محل پورش برده اند. کارگران از

این پورشها بسیار خشمگین هستند و میگویند

کمیته ای که بعد از بیش از یکماه حاضر

نیست به خواسته های بحق کارگران رسیدگی

کند، چگونه است که با یک تلفن کار فرمای

فراری (که کمیته ادعا میکند از محل اقامت او

بی خبر است) به محل تحمن پورش میبرد.

همچنین یکبار نیز کمیته به بهانه اینکه

کارگران روی پارچه سفیدی با خط

قرمز علت تحمن خود را اعلام کرده

و به سردر آویخته اند، آنها را متهم به